

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.III.45.093/2023/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Gyurán Ildikó bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Galambos Károly ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: ... Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Az alperesi érdekelt: alperesi érdekelt neve
(alperesi érdekelt címe)

A per tárgya: társadalombiztosítási határozattal szemben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Pécsi Törvényszék 10.K.700.201/2022/31. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 10.K.700.201/2022/31. számú ítéletét megváltoztatja, az alperes 2022. január 14-én kelt BA-04/EBO/5475-3/2018. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek együttesen 150.000 (százötvenezer) forint perköltséget és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] alperesi érdekelt neve (a továbbiakban: alperesi érdekelt) 2018. szeptember 28-án ..., a ... cégénél végzett munkát követően hazafelé a tulajdonában lévő motorkerékpárral közlekedett, amikor ... a ... a felperes nagytestű kutyája kiszaladt az útra, amellyel az alperesi érdekelt ütközött.

[2] Az alperes ... Hivatala, mint elsőfokú hatóság a 2018. november 16-án kelt határozatában a kötelező egészségbiztosításról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) végrehajtására kiadott 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ebtv.vhr.) 1. § (2) bekezdés m) pontja alapján az alperesi érdekelt balesetét üzemi balesetnek ismerte el. Erről a felperes csak az alperes által 2020. április 7-én kibocsátott, a felperest az alperesi érdekelt balesetével összefüggésben felmerült egészségbiztosítási ellátások megtérítésére kötelező fizetési meghagyás ellen folyó közigazgatási perben értesült.

[3] Az elsőfokú hatóság határozata elleni fellebbezést, amelyben a felperes vitatta az alperesi érdekelt balesetének üzemi jellegét, az alperes, mint másodfokú hatóság a 2020 decemberében meghozott végzésében visszautasította azzal, hogy a fellebbezés nem a jogosulttól származik.

[4] A másodfokú határozat ellen benyújtott keresetnek a bíróság a 2021. június 8-án kelt 10.K.700.016/2021/19. számú ítéletével helyt adott, a fellebbezést visszautasító határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra utasította. A megismételt eljárásra előírta a hatóságnak, hogy érdemében vizsgálja a felperes fellebbezését.

[5] Az alperes a megismételt eljárásban hozott, 2022. január 14. napján kelt határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Indokolása szerint a lefolytatott bizonyítás eredményeképp megállapítható volt, hogy az alperesi érdekelt munkavégzés céljából érkezett ... a baleset napján, amelynek ellenkezőjét a felperes nem tudta bizonyítani.

A felperes keresete és az alperes védírata

[6] A felperes keresetében elsődlegesen a másodfokú határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan az alperes határozatának megváltoztatását és az alperesi érdekelt üzemi baleset megállapítása iránti kérelmének az elutasítását kérte.

[7] A felperes keresetében a hatóság által elkövetett eljárásjogi szabályszegésekre hivatkozott, hatásköri kifogást nyújtott be, valamint vitatta a másodfokú hatóság határozatát érdemében is.

[8] Az alperes védíratában, és az alperesi érdekelt nyilatkozatában a kereset elutasítását kérte. Nem vitatták, hogy történtek bizonyos eljárási szabályszegések a hatóság eljárása során, azonban úgy vélték, hogy ennek az ügy érdemére kihatása nem volt, illetőleg egy részüket (bizonyítás) a bíróság eljárása során pótolhatja, így a jogsértés orvoslást nyer. A felperes hatásköri kifogásával kapcsolatosan az alperes előadta, hogy az egészségbiztosítási szervekről szóló 386/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Krm.) 5. §-a – amely úgy rendelkezett, hogy a fellebbezéseket Budapest Főváros Kormányhivatala bírálja el – 2020. március 1. napjától hatályon kívül helyezésre került, mely változást a folyamatban lévő hatósági ügyekben is alkalmazni kellett, így az alperes volt a fellebbezés elbírálására jogosult

szerv. Az alperes a tényállást teljeskörűen feltárta, a szükséges bizonyítékokat beszerezte és értékelte.

A bíróság ítélete

[9] A bíróság a felperes keresetét elutasította az Ebtv. 52. § (1) bekezdése és a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 87. § (3) bekezdése alkalmazásával.

[10] A bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperes a felperes keresetében megjelölt eljárásjogi szabályokat megszegte-e.

[11] Megállapította, hogy a felperest nem vitatottan tanúként hallgatták meg az alperes eljárásában, azonban sem ezen eljárási szabályszegés, sem az, hogy a jogi képviselőjét nem értesítették az egyes bizonyítási cselekményekről, nem zárta el a felperest attól, hogy a közigazgatási szerv felhívásának eleget téve bizonyítási indítványt terjesszen elő. Az alperes eljárási szabályszegése sértette az ügyféli jogokat, azonban az nem olyan jogsérelem, amely ne lett volna orvosolható a peres eljárás során. A bíróság a felperes bizonyítási indítványainak helyt adott, és az általa megjelölt tanúkat a peres eljárásban meghallgatta.

[12] A hatáskör tekintetében a bíróság osztotta az alperes álláspontját, mely szerint 2020. március 1. napjától a folyamatban lévő ügyekre az alperes rendelkezett hatáskörrel, ugyanakkor nem értett egyet azzal a felperesi hivatkozással, hogy a tényállás teljes körű tisztázása elmaradt, illetőleg a bizonyítékokat az alperes nem helytállóan értékelte.

[13] A bíróság a lefolytatott bizonyítás és a rendelkezésre álló tanúvallomások alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperesi érdekelt a baleset napján munkavégzés céljából jelent meg ... műhelyében, ahonnan nem vitásan egy kicsit hosszabb, de a megszokott útvonalon közlekedett haza. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy az alperesi érdekelt az útját indokolatlanul megszakította volna. A baleset vizsgálata körében annak volt jelentősége, hogy a baleset az alperesi érdekelt munkáltatója tulajdonában álló járművel történt, amelyet a felperes az eljárás során nem vitatott. A baleset a munkavégzéssel összefüggésben következett be, miután az alperesi érdekelt a munkából hazafelé közlekedett. A felperes nem tudta bizonyítani azon állításait, amelyek alapján az alperesi érdekelt balesetét ne lehetett volna üzemi balesetnek tekinteni.

[14] A bíróság az Ebtv. 52. § (1) bekezdését és az Mvt. rendelkezéseit figyelembe véve vizsgálta azt is, hogy az alperesi érdekelt a balesetet foglalkozása körében végzett munka közben vagy azzal összefüggésben, illetőleg munkába vagy onnan lakására menet közben szenvedte-e el. Megállapította, hogy munkabaleset az a baleset, amely a biztosítottat foglalkozása körében munka közben vagy azzal összefüggésben éri. Az ítéleti érvelés szerint az alperes e körben állapította meg a bekövetkezett baleset üzemi jellegét, megfelelően értékelte a bizonyítékokat, a tényállást felderítette.

[15] A felperes azt nem vitatta, hogy a motorkerékpár a munkáltató tulajdonában állt, ezért a bíróság azt vizsgálta, hogy a munkához kapcsolódó közlekedés során szenvedett-e balesetet az alperesi érdekelt. A tanúvallomások alapján megállapítható volt, hogy az alperesi érdekelt baleset napján elvégzett tevékenysége munkához kapcsolódó tevékenység volt, ezért a jogszabályi feltételek fennállására tekintettel az üzemi baleseti jelleget az elsőfokú hatóság helytállóan állapította meg. Az ügyféli jogok sérelme körében a bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás adatai sem voltak elegendőek arra, hogy a felperes az állításait bizonyítsa.

[16] A bíróság nem állapított meg olyan fokú jogsérelmet, amely az alperesi határozat megsemmisítéséhez vezethetett volna, ezért a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú hatósági határozatot a bíróság semmisítse meg és kötelezze az alperest új eljárás lefolytatására azzal, hogy az alperes a megismételt eljárásban az elsőfokú határozat elleni fellebbezést tegye át Budapest Főváros Kormányhivatalához. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes kérelmei vonatkozásában részletezte perköltség igényét.

[18] A felperes részletesen ismertette az előzményi eljárásokat és iratokat, nyilatkozatokat, a jogerős ítéletet, ezt követően adta elő felülvizsgálati kérelme érdemi indokait.

[19] Kifejtette, hogy a bíróság pervezetése nem volt megfelelő a felek bizonyítási kötelezettsége tekintetében, amellyel megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi I. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint ugyanis az alperesnek a fellebbezési kérelem tartalmára tekintet nélkül, az elsőfokú határozat teljes felülvizsgálatát hivatalból el kellett volna végeznie az Ákr. 3. §-ára figyelemmel. E körben utalt az Ákr. 113. § (1) bekezdés b) pontjára, valamint a 119. § (4)-(6) bekezdésében foglaltakra. Kiemelte, hogy a tényállás helyes megállapítását, a bizonyítékok beszerzését és a bizonyítási eljárás lefolytatását az alperesnek kellett volna foganatosítania, amelynek elmulasztása jogszabálysértő. Az alperesi érdekelt érdekében állt, hogy az alperes határozatát a bíróság törvényesnek ítélje meg, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján az alperesi érdekeltet is terhelte a bizonyítási kötelezettség. A bizonyítási teher nem eshetett a felperesre, mert a közigazgatási eljárásban nem rendelkezett kérelmezői jogállással.

[20] Az alperesnek az Ákr. 111. §-a és a 119. § (4)-(6) bekezdése alapján kellett volna a fellebbezési eljárást lefolytatnia, azonban az Ákr. egyéb rendelkezéseit alkalmazva járt el, amellyel a másodfokú határozat az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján semmis, amelyet a bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna. Az alperes a fentiekén túl figyelmen kívül hagyta az Ákr. 13. § (1) bekezdés a) pontjában, valamint a (6) bekezdésében foglaltakat, ezáltal jogellenesen mellőzte a felperesi jogi képviselőt a fellebbezési eljárásból. Az Ákr. 13. § (6) bekezdése alapján a felperes jogi képviselőjével ismertetni kellett volna a bizonyítékokat. Sérelmezte, hogy az alperes alaptalanul mellőzte a felperest a tanúk és a kérelmező meghallgatásakor az Ákr. 74. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján. Ennek eredményeként a felperes, mint ügyfél el volt zárva az Ákr. 74. § (3) bekezdésében foglalt jogainak a gyakorlásától. Álláspontja szerint a felperest az ügyfél jogai illeték meg a fellebbezési eljárásban az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján, ezért a tanúként való meghallgatására nem kerülhetett volna sor. A fenti hiányosságok miatt a felperes nem tudta az Ákr. 5. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyféli jogait gyakorolni, amely alperesi szabálysértések a másodfokú határozatra is kihatottak, ezért az elsőfokú bíróságnak azt meg kellett volna semmisítenie.

[21] Véleménye szerint a jogerős ítéletből nem állapítható meg, hogy a bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése alapján a bizonyítékokat a tényállás megállapítása során értékelte volna, továbbá az sem, hogy a felperes keresetlevelében és perirataiban kifejtettek ellenére miért

fogadta el tényként az alperesi érdekelt munkavégzését. Ennek alátámasztására nem mutatott fel sem az alperes, sem az alperesi érdekelt bizonyítékként olyan okiratot, amely igazolná, hogy „garanciális munka elvégzése” volt szükséges, továbbá, hogy milyen tevékenységekből állt ez a munkavégzés. Emiatt az elsőfokú bíróság okszerűtlenül mérlegelte a „garanciális munkavégzéssel” kapcsolatos előadásokat.

[22] Kifogásolta, hogy az alperesi érdekelt testvérét, ... a tanúkenti meghallgatása során nem figyelmeztette a bíróság a vallomástétel megtagadásának jogára a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 290. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A figyelmeztetés elmaradására tekintettel a Pp. 290. § (6) bekezdése alapján a tanú vallomása a perben nem volt bizonyítékként figyelembe vehető. Álláspontja szerint a bíróság megsértette a Pp. 279. §-ában foglalt bizonyítékok értékelésére vonatkozó rendelkezést; az értékelés okszerűtlenül történt, tekintettel arra, hogy a felperes az alperesi érdekelt munkavégzésénél nem volt jelen, ezért a bizonyítás az alperest és az alperesi érdekeltet terhelte. Téves emiatt az ítélet okfejtése, miszerint a munkavégzés meg nem történtét a felperes nem bizonyította. Kifogásolta ezzel összefüggésben, hogy a másodfokú hatósági eljárásban nem került tisztázásra, hogy az alperesi érdekelt pontosan milyen munkát milyen időtartamban végzett

[23] A felperes anyagi jogi jogszabálysértésként hivatkozott az Ebtv. 52-53. §-ában foglalt rendelkezések megsértésére is, mert az alperesi érdekelt, illetve az alperes hitelt érdemlően nem bizonyította, hogy munkavégzésre került sor Érvéle szerint a „munkabaleset” fogalma kizárólag munkavédelmi szempontból merülhet fel, az Ebtv. szerinti baleseti ellátások megállapítása tekintetében nem, ezért a bíróság jogszerűen alkalmazta az Mvt. 87. § 3. pontját, ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy az Mvt. alapján a társas vállalkozás tagjának munkavégzése nem esik a szervezett munkavégzés hatálya alá. Az Mvt. rendelkezései az üzemi baleset megállapítása iránti eljárásban nem voltak irányadóak, ebből következően a jogerős ítélet ezzel kapcsolatos megállapításai jogszabálysértőek. A felperes hivatkozott arra is, hogy vizsgálni kellett volna azt is, hogy fennállnak-e az Ebtv. 53. § (1) bekezdésében foglalt törvényi körülmények. Ezzel kapcsolatosan tévesen telepítette a bíróság a bizonyítási terhet a felperesre.

[24] A felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet azért is jogszabálysértő, mert az alperesnek a fellebbezés elbírálására nem volt hatásköre, a felperes fellebbezését át kellett volna tenni Budapest Főváros Kormányhivatalához. Ennek elmulasztása miatt a határozat az Ákr. 123. § a) pontja alapján semmis. A Krm. 5. §-át – amely meghatározta, hogy a fellebbezést a Budapest Főváros Kormányhivatala bírálja el – a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítésével összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 360/2019. (XII.30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 162. § (2) bekezdés c) pontja 2020. március 1-jétől hatályon kívül helyezte, azonban a R. 203. § (3) bekezdése értelmében a folyamatban lévő fellebbezési eljárás lefolytatása továbbra is Budapest Főváros Kormányhivatala hatáskörébe tartozott.

[25] A felperes fenntartotta álláspontját a tekintetben, hogy a bírósági eljárásban előadott és a felülvizsgálati kérelemben megismételt eljárásjogi szabályszegések miatt az alperes határozatát meg kellett volna semmisíteni. Érvéle szerint a bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatásával elvonta az alperes hatáskörét.

[26] A felperes sérelmezte továbbá, hogy a bíróság a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott kúriai határozatokat nem vette figyelembe, és azoktól indokolatlanul tért el.

[27] A felperes álláspontja szerint a Pp. 86. § (2) bekezdése alapján az alperesi érdekelt javára megállapított 50.000 forint perköltség is jogszabálysértő, valamint eltúlzott a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (2) bekezdése, és a 3. § (3)-(6) bekezdése alapján. Az alperesi érdekelt javára legfeljebb 25.000 forint megállapítására kerülhetett volna sor.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem részben megalapozott, az alábbiak szerint.

[29] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése és a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül. Elsőként az alperes hatáskörét érintő jogszabályi rendelkezéseket vizsgálta, amennyiben ugyanis az alperes hatáskör hiányában járt el, határozata az Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmis.

[30] Az alperes hatáskörének tisztázása körében abból a tényből kellett kiindulni, hogy a ... Megyei Kormányhivatal ... Hivatalának, mint elsőfokú hatóságnak azon határozata, amelyben az alperesi érdekelt 2018. szeptember 28-án bekövetkezett balesetét az Ebtv. 52. § (1) bekezdése szerinti üzemi balesetnek ismerte el, 2018. november 16-án kelt. Erre figyelemmel az ellen – amint azt az elsőfokú hatósági határozat jogorvoslati záradéka helyesen tartalmazta is – fellebbezésnek volt helye az Ákr. 112. § (1) bekezdése és 116. § (1) bekezdése alapján, amelyet Budapest Főváros Kormányhivatalának címzetten kellett előterjeszteni a Krm. 5. §-a értelmében.

[31] A felperes az elsőfokú határozattal szembeni fellebbezését a határozat meghozatalát követő 2 év elteltével, 2020. november 24-én terjesztette elő, amikor a Krm. 5. §-a már – 2020. március 1. napjától – hatálytalan volt a R. 162. § (2) bekezdés c) pontja alapján. A 2020. év elején életbe lépő változások a közigazgatási eljárás teljes rendszerét alapjaiban érintették, bevezetve az egyfokú hatósági eljárási modellt, amely – mások mellett – az üzemi balesettel kapcsolatos közigazgatási eljárások esetén is a fellebbezés lehetőségének megszűntét eredményezte. A fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CX. törvény 32. § (3) bekezdésének c) pontja ennek megfelelően a fellebbezésre vonatkozó rendelkezéseket 2020. március 1. napjától hatályon kívül helyezte.

[32] A R. 203. § (1) bekezdése a fenti hatásköri szabályváltozás kapcsán akként rendelkezett, hogy a módosított rendelkezéseket az azok hatálybalépésekor folyamatban lévő hatósági ügyekben is alkalmazni kell. A R. 203. § (3) bekezdése kimondta azt is, hogy ha az ügyben a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CX. törvény vagy e kormányrendelet hatálybalépésével a fellebbezés kizárttá válik, törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a folyamatban lévő fellebbezési eljárást a fellebbezést kizáró rendelkezés hatálybalépését megelőzően hatáskörrel rendelkező szerv folytatja le.

[33] Abban a kérdésben, hogy jelen esetben a fellebbezési eljárást folyamatban lévőnek kellett-e tekinteni 2020. március 1-jén, annak volt relevanciája, hogy a baleset üzemi jellege tárgyában meghozott elsőfokú határozat 2018. november 16-án kelt – az még ebben az évben véglegessé is vált – és az ellen a felperes csak 2020. november 24-én nyújtott be fellebbezést. A véglegessé vált döntéssel befejezett hatósági eljárást ezért 2020. március 1. napján már nem, a fellebbezési eljárást pedig a fellebbezés előterjesztése előtt még nem lehetett folyamatban lévőnek tekinteni. Mivel 2020. március 1-jén fellebbezési eljárás nem volt folyamatban, a R. 203. § (3) bekezdését nem lehetett alkalmazni. A felperes tehát a fellebbezését olyan időpontban terjesztette elő, amikor már nem volt kijelölve másodfokú hatáskörrel rendelkező szerv – mások mellett – az üzemi balesettel kapcsolatos közigazgatási

eljárásokban, és már nem lehetett alkalmazni az R. – addigra már hatályon kívül helyezett – átmeneti rendelkezéseit sem.

[34] Jelen ügyben ez azt jelentette, hogy a Krm. 5. §-ának 2020. március 1. napjától történt hatályon kívül helyezését követően nem volt olyan szerv, amely másodfokú egészségbiztosítási szervként lett volna kijelölve a baleset üzemi jellege tekintetében lefolytatott eljárásban, ezért az alperesnek alkalmaznia kellett volna az Ákr. 116. § (4) bekezdés d) pontját, amely szerint az (1) és (2) bekezdésben foglalt esetekben sincs helye fellebbezésnek, ha nincs kijelölt másodfokú hatóság. Az alperes hatáskör hiányában járt el, ami az általa másodfokú hatóságként meghozott határozat Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott semmisségét eredményezi.

[35] Kiemeli a Kúria, hogy bár a Pécsi Törvényszék 10.K.700.016/2021/19. számú ítéletével a felperes fellebbezését visszautasító másodfokú határozatot megsemmisítette, és a másodfokú hatóságot – azaz az alperest – új eljárásra utasította, előírva, hogy érdemében vizsgálja a fellebbezést, ezen ítélet anyagi jogerőhatása (Kp. 96. §) csak azt akadályozta, hogy a felek ugyanezen közigazgatási tevékenységgel – azaz a felperes fellebbezését visszautasító végzéssel – szemben új keresetet indítsanak, vagy annak jogszerűségét újra vitássá tehessék. A bíróság ezen ítéletének rendelkező része és indokolása a Kp. 97. § (4) bekezdésének megfelelően a megismételt eljárásban ugyan kötötte az alperest, azonban az ítélet rendelkező része – amellet, hogy a fellebbezést visszautasító végzést megsemmisítette – csupán arra kötelezte az alperest, hogy folytasson le új eljárást, annak indokolása pedig azt vezette le, hogy az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerint a felperest ügyfélnek kell tekinteni az érdekelt balesetének üzemi jellege tárgyában indult közigazgatási eljárásban. Rögzítette az ügyfélre vonatkozó alapelveket [Ákr. 5. §], és pusztán ebből az okból írta elő a fellebbezés érdemi vizsgálatát. A bíróság abban az eljárásban nem vizsgálta a hatóság másodfokú hatáskörét, és nem tért ki arra sem, hogy az időközben megvalósult lényeges eljárási (hatásköri) változások mennyiben érintették a fellebbezési jogot. A bíróságnak a megismételt közigazgatási eljárás eredményeképp meghozott alperesi határozattal szemben indult közigazgatási jogvitában – azaz jelen perben – (is) hivatalból kellett volna vizsgálnia a semmisség valamennyi aspektusát a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően.

[36] A Kúria a fentebb levezetettekből jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem volt kijelölt másodfokú hatóság a baleset üzemi jellegének megállapítása iránt indított közigazgatási eljárásban (sem), ezért a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontját alkalmazva megváltoztatta, az alperes 2022. január 14-én kelt határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[37] Az alperesnek a megismételt eljárásban a felperes fellebbezését a fenti szabályok alapján kell vizsgálnia, és arról az Ákr. 116. § (4) bekezdés d) pontját is figyelembe véve kell döntenie.

A döntés rövid tartalma

[38] *Amennyiben a közigazgatási szerv másodfokú hatáskörrel nem rendelkezik, úgy a fellebbezést érdemben elbíráló határozata semmis.*

Záró rész

[39] A perveztes alperes a Kp. 35. §-ában foglaltak alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperes az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás során felmerült költségét. Ezek együttes összegét a Kúria az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint (2) bekezdése alapján a kifejtett munkával arányosan állapította meg.

[40] A felülvizsgálati eljárás az Ebtv. 75/A. §-a alapján illetékmentes.

[41] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2023. november 29.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Gyurán Ildikó s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő